

Anonymiserad version

Sammanfattning

C-296/24 – 1

Mål C-296/24 [Jouxy]ⁱ

Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler

Datum för ingivande:

26 april 2024

Domstol som begär förhandsavgörande:

Cour de cassation (Luxemburg)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

25 april 2024

Klagande:

SM

PX

Motpart:

Caisse pour l'avenir des enfants

1. SAKEN I DET NATIONELLA MÅLET

- 1 SM är en gränsarbetare som arbetar i Luxemburg. Han har sin hemvist i Frankrike, tillsammans med hustrun PX och hennes barn. Hustrun förvärvsarbetar också och får 250 euro i månaden i underhåll för barnet vilket betalas av barnets biologiska far. Barnet får ett stipendium för högre studier.
- 2 SM erhöll under en period familjebidrag för sin hustrus barn, vilket utbetalades av motparten Caisse pour l'avenir des enfants.

ⁱ Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn är inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.

- 3 Denna förmån drogs sedan in, med retroaktiv verkan från och med den 1 augusti 2016, med motiveringen att barnet inte längre skulle betraktas som medlem i hans familj enligt artiklarna 269 och 270 i Luxemburgs socialförsäkringslag (i dess ändrade lydelse).

Bakgrund

- 4 Conseil arbitral de la sécurité sociale (Överklagandenämnden för socialförsäkringsärenden, Luxemburg) biföll överklagandet och beslutade att familjebidraget återigen skulle betalas ut till SM.
- 5 Conseil Supérieur de la Sécurité Sociale (Övernämnden för socialförsäkringsärenden, Luxemburg) ändrade domen i första instans och fastställde att familjebidraget skulle dras in.
- 6 Domen i andra instans har överklagats till Cour de cassation (Högsta domstolen, Luxemburg).

Den överklagade domen i andra instans

- 7 Genom lag av den 23 juli 2016, vilken trädde i kraft den 1 augusti 2016, ändrades lagen om social trygghet (Code de sécurité sociale) så, att barn till make, maka eller partner inte längre skulle betraktas som ”familjemedlem” i den mening som avses i artikel 270 i samma lag. I dom av den 2 april 2020 (Caisse pour l’avenir des enfants, C-802/18 EU:C:2020:269), slog EU-domstolen fast ”att ett familjebidrag som är knutet till att en gränsarbetare utövar avlönad verksamhet i en medlemsstat utgör en social förmån i den mening som avses i dessa bestämmelser” (punkt 23) och ”att unionsrätten utgör hinder för bestämmelser i en medlemsstat enligt vilka gränsarbetare endast kan erhålla familjebidrag, som är knutet till att de utövar avlönad verksamhet i denna medlemsstat, för sina egna barn, och inte för deras makes eller makas barn som de saknar släktskap med men försörjer, när alla barn som är bosatta i nämnda medlemsstat har rätt till detta bidrag” (punkt 71).
- 8 I den överklagade domen förkastas varje form av diskriminering, eftersom det endast kan vara fråga om diskriminering i den mån gränsarbetaren med stöd av unionsrätten kan göra anspråk på en social förmån, såsom familjebidrag, för sin makas barn som han inte har något släktskap med.
- 9 Unionsrätten förutsätter att gränsarbetaren kan styrka att han svarar för försörjningen av sin makas barn. Krav på sådan bevisning leder inte till indirekt diskriminering i förhållande till arbetstagare som är bosatta i Luxemburg. EU-domstolen har angett att en ställning som familjemedlem som är beroende för sin försörjning följer av en *faktisk situation* ”som det ankommer på den aktuella myndigheten och i förekommande fall på de nationella domstolarna att ... bedöma, utan att det är nödvändigt för dem att fastställa skälen till att arbetstagaren eller egenföretagaren bidrar till barnets försörjning eller att beräkna dess exakta omfattning” (dom av den 15 december 2016, Despeme m.fl., C-401/15–C-403/15,

EU:C:2016:955, punkt 60, och dom av den 2 april 2020, Caisse pour l'avenir des enfants, C-802/18 EU:C:2020:269, punkt 50).

- 10 Den aktuella domstolen ska alltså undersöka huruvida klaganden svarar för försörjningen av sin makas barn. Det följer av rättspraxis att denna bevisning inte följer automatiskt av att det finns en gemensam bostad eller ens av att fadern inte betalar underhållsbidrag. Domstolarna måste pröva den bevisning som den berörda parten har lagt fram i det konkreta fallet.
- 11 Var och en av de biologiska föräldrarna ska i princip bidra till de gemensamma barnens försörjning och utbildning i proportion till sina egna och den andra förälderns tillgångar samt till barnens behov. Om föräldrarna separerar ska bidraget till barnens försörjning och utbildning vid behov lämnas i form av ett underhållsbidrag som den ena föräldern ska betala till den andra. I det nu aktuella fallet utövar den biologiska modern PX en förvärvsverksamhet som ger henne en inkomst. Den biologiske fadern förvärvsarbetar också och modern erhåller ett indexreglerat underhållsbidrag från honom på 250 euro i månaden.
- 12 De handlingar som styvfadern SM har gett in, däribland inköp av en tv-apparat till familjen, amorteringstabellen för ett bostadslån, studiestöd som CEDIES betalar ut till förmån för barnet och beslut om inkomstskatt, styrker förvisso kostnader för hushållet, men de bevisar inte att SM svarar för barnets försörjning, särskilt med hänsyn till de objektiva uppgifterna om att de biologiska föräldrarna försörjer sitt barn.

2. GRUNDERNA FÖR ÖVERKLAGANDET

FÖRSTA GRUNDEN

Första delgrunden: Vid tolkning

- 13 Ställningen som familjemedlem till en arbetstagare är enligt fast rättspraxis underordnad ”principen att bestämmelser som stadfäster den fria rörligheten för arbetstagare – vilken utgör en av unionens grundpelare – ska ges en vid tolkning” (dom av den 15 december 2016, Depesme m.fl., C-401/15–C-403/15, EU:C:2016:955, punkt 58, och dom av den 18 juni 1987, Lebon, 316/85, EU:C:1987:302, punkterna 21–23). EU-domstolen har genom tillämpning av denna princip slagit fast att ”[s]tällningen som familjemedlem till en gränsarbetare, varvid familjemedlemmen är beroende av gränsarbetaren för sin försörjning” inte förutsätter en ”rätt till underhåll”, utan att det rör sig om en ”rent faktisk situation, och att denna ställning kan ”framgå av objektiva omständigheter, såsom att arbetstagaren och studenten bor tillsammans, utan att det är nödvändigt att fastställa skälen till att gränsarbetaren bidrar till studentens försörjning eller att exakt beräkna försörjningens omfattning” (dom av den 15 december 2016, Depesme m.fl., C-401/15–C-403/15, EU:C:2016:95, punkterna 58 och 60.)

- 14 I den överklagade domen tolkades emellertid begreppet ”familjemedlem” restriktivt. Det slogs fast att barnet var bosatt i SM:s hem och att SM visserligen bidrog till ”hushållskostnaderna”, men att detta inte bevisade att SM deltog i försörjningen av det barn som var bosatt i hushållet, eftersom de biologiska föräldrarna också bidrog (eller hade möjlighet att bidra) till barnets försörjning.
- 15 Härigenom gjorde appellationsdomstolen, i strid med EU-domstolens rättspraxis, förekomsten av SM:s bidrag beroende av ”skälen till att gränsarbetaren bidrar” (oavsett om det är kopplat till de biologiska föräldrarnas underlåtenhet att fullgöra sina skyldigheter eller inte) och av en bedömning av dess ”omfattning”.
- 16 För att rättsosäkerhet ska förhindras, bör följande fråga ställas till EU-domstolen: *”Utgör principen att bestämmelser som stadfäster den fria rörligheten för arbetstagare – vilken utgör en av unionens grundpelare – ska ges en vid tolkning (dom Depesme m.fl., ... punkt 58) hinder för att bestämmelserna i en medlemsstat tolkas så, att en gränsarbetare inte kan få ett familjebidrag, som är knutet till att gränsarbetaren utövar avlönad verksamhet i denna medlemsstat, för sin makes eller makas barn när barnet har sin hemvist tillsammans med gränsarbetaren och gränsarbetaren bidrar till kostnaderna för det hushåll som barnet ingår i, på grund av att barnets biologiska föräldrar också bidrar till barnets försörjning?”*

Andra delgrunden: Diskriminering

- 17 Genom denna restriktiva tolkning av ställningen som familjemedlem till en gränsarbetare har appellationsdomstolen också, när alla barn som är bosatta i den berörda medlemsstaten har rätt till detta bidrag, åsidosatt principen om direkt eller indirekt icke-diskriminering.
- 18 För att rättsosäkerhet ska förhindras, bör följande fråga ställas till EU-domstolen: *”2. Utgör principen om fri rörlighet för arbetstagare och förbudet mot diskriminering enligt artikel 45.1 och 45.2 FEUF, samt artiklarna 1 i och 67 i förordning nr 883/2004, jämförda med artikel 7.2 i förordning nr 492/2011 och artikel 2 [led] 2 i direktiv 2004/38, hinder för att bestämmelser i en medlemsstat tolkas så, att en gränsarbetare inte kan få ett familjebidrag, som är knutet till att gränsarbetaren utövar avlönad verksamhet i denna medlemsstat, för sin makes eller makas barn, när barnet har hemvist tillsammans med gränsarbetaren och gränsarbetaren bidrar till kostnaderna för det hushåll som barnet ingår i, på grund av att barnets biologiska föräldrar också bidrar till barnets försörjning, samtidigt som alla barn i samma situation som är bosatta i nämnda medlemsstat har rätt till detta bidrag?”*

Tredje delgrunden: Behovet av en enhetlig tolkning

- 19 När EU-domstolen anger att arbetstagarens bidrag till barnets försörjning ska utgöra en ”rent faktisk situation”, är det för att påpeka att bidraget, vilket omfattas av en princip om vid tolkning, inte förutsätter en ”rätt” till underhåll och betona att bedömningen av nämnda bidrag måste hänföra sig till ”objektiva

omständigheter” i syfte att uppnå en ”enhetlig tillämpning av unionsrätten” i detta avseende (dom av den 15 december 2016, Despeme m.fl., C-401/15–C-403/15 EU:C:2016:955, punkt 58, och dom av den 2 april 2020, Caisse pour l’avenir des enfants, C-802/18 EU:C:2020:269, punkt 50).

- 20 I den överklagade domen drogs utifrån denna rättspraxis slutsatsen att en arbetstagares bidrag till barnets försörjning är en fråga som är hänförlig till en självständig bedömning av en faktisk situation som både EU-domstolen och Cour de cassation (skulle ha) förbehållit den domstol som ska pröva ärendet i sak, vilket är en uppenbart oriktig tolkning. En självständig bedömning av den domstol som ska pröva ärendet i sak är detsamma som avsaknad av en enhetlig tolkning vilket är oförenligt med den enhetliga tolkning av unionsrätten som EU-domstolen eftersträvar. Appellationsdomstolen har således åsidosatt regeln om enhetlig tolkning av unionsrätten.
- 21 För att rättsosäkerhet ska förhindras, bör följande fråga ställas till EU-domstolen: ”Utgör regeln om enhetlig tolkning av unionsrätten (dom av den 1 februari 1972, 49-71..., dom av den 1 februari 1972, 50/71) hinder för att den domstol som ska pröva ärendet i sak självständigt avgör huruvida ett barn har ställning som familjemedlem till en gränsarbetare och särskilt huruvida gränsarbetaren bidrar till försörjningen av sin make eller makas barn, vilket villkor omfattas av regeln om enhetlig tolkning (dom ..., Caisse pour l’avenir des enfants, C-802-18, punkt 50), och att Cour de cassation alltså inte säkerställer att begreppet tillämpas enhetligt?”

Fjärde delgrunden (i andra hand): Lämpligheten av ett hänskjutande

- 22 Det är nödvändigt att begära förhandsavgörande i de ovannämnda frågorna om Cour de cassation domstolen överväger att underkänna den första grundens tre första delgrunder. En oberättigad vägran att begära förhandsavgörande är skäl för en talan om fördragsbrott och utgör åsidosättande av artikel 6 i Europakonventionen.

ANDRA GRUNDEN: ÅSIDOSÄTTANDE AV EUROPEISKA KONVENTIONEN OM SKYDD FÖR DE MÄNSKLIGA RÄTTIGHETERNA OCH DE GRUNDLÄGGANDE FRIHETERNA

- 23 Artikel 1 i protokoll nr 12 till Europakonventionen och artikel 14 i Europakonventionen är tillämpliga på rätten till sociala förmåner. Vid bedömningen av huruvida det förekommit diskriminering i den mening som avses i dessa bestämmelser tillmäter Europadomstolen EU-domstolens avgöranden ett ”mycket övertygande värde”. EU-domstolen har redan fastställt att flera luxemburgska bestämmelser utgör diskriminering av gränsarbetare (till exempel i dom av den 20 juni 2013, Giersch m.fl. (C-20/12, EU:C:2013:411), dom av den 14 december 2016, Bragança Linares Verruga m.fl. (C-238/15, EU:C:2016:949) eller dom av den 10 juillet 2019, Aubriet (C-410/18, EU:C:2019:582). I den överklagade domen görs en restriktiv tolkning av ställningen som

”familjemedlem” till en gränsarbetare, vilket innebär en ny olaga diskriminering mellan gränsarbetare och arbetstagare som är bosatta i landet, vilken utgör indirekt diskriminering på grund av nationalitet och inte vilar på något berättigat syfte. Appellationsdomstolen har således åsidosatt de ovan angivna bestämmelserna.

3. BEDÖMNING AV COUR DE CASSATION

Tolkningen av unionsrätten

- 24 I dom av den 2 april 2020, Caisse pour l'avenir des enfants (C-802/18, EU:C:2020:269), uppställde domstolen som villkor för att en gränsarbetare ska ha rätt till familjebidrag för sin makes eller makas - eller sin registrerade partners - barn, som gränsarbetaren inte har något släktskap med, att det ska vara styrkt att gränsarbetaren uppfyller villkoret att *bidra till barnets försörjning*.
- 25 Begreppet ”försörjning” användes ursprungligen av EU-domstolen för att säga att en gränsarbetare kan vara berättigad till en social förmån i form av ett statligt bidrag, i det aktuella fallet ekonomiskt stöd till högre studier, för sitt eget barn, när gränsarbetaren fortsätter att försörja detta barn (dom av den 26 februari 1992, C-3/90, Bemini, EU:C:1992:89, punkterna 25 och 29, dom av den 8 juni 1999, C-337/97, Meeusen, EU:C:1999:284, punkt 19, dom av den 14 juni 2012, C-542/09, Europeiska kommissionen/Nederländerna, EU:C:2012:346, punkt 35, och dom av den 20 juni 2013, C-20/12, Guirsch, EU:C:2013:411, punkt 39). Begreppet definierades aldrig genom dessa domar.
- 26 Därefter har EU-domstolen, fortfarande i samband med en social förmån i form av stöd till högre utbildning men med avseende på ett barn som inte har något släktskap med gränsarbetaren, klargjort innebörden av uttrycket ”*bidra till försörjningen*” genom att först slå fast att det ”*inte förutsätter en rätt till underhåll*” (dom av den 15 december 2016, Depesme m.fl, C-401/15-C-403/15, EU:C:2016:955, punkt 58), och därefter att ”*ställningen som försörjningsberoende familjemedlem [följer] av en faktisk situation. Det rör sig här om en familjemedlem till vars försörjning arbetstagaren bidrar, utan att det finns anledning att utreda anledningen till att arbetstagaren bidrar till detta och utan att det finns anledning att ställa sig frågan om familjemedlemmen kan stå för sin egen försörjning genom att förvärvsarbeta.*” (punkterna 58 och 59) Av detta drog EU-domstolen slutsatsen att ”*ställningen som försörjningsberoende familjemedlem [följer] av en faktisk situation som det ankommer på medlemsstaten och, i förekommande fall, på de nationella domstolarna att bedöma. Ställningen som familjemedlem till en gränsarbetare, varvid familjemedlemmen är beroende av gränsarbetaren för sin försörjning, kan således – när det gäller barnet till denne arbetstagares make/maka eller erkända partner – framgå av objektiva omständigheter, såsom att arbetstagaren och studenten bor tillsammans, utan att det är nödvändigt att fastställa skälen till att gränsarbetaren bidrar till studentens försörjning eller att exakt beräkna försörjningens omfattning*” (punkt 60).

- 27 EU-domstolen har sedan tillämpat kriteriet *”bidra till försörjningen”* i frågan huruvida en gränsarbetare kan vara berättigad till ett familjebidrag för ett barn som gränsarbetaren inte har något släktskap med, genom att i domskälen uttala att *”med begreppet barn till en gränsarbetare – som indirekt kan komma i åtnjutande av sådana sociala förmåner som avses i nämnda artikel 7.2 – avses inte endast barn som är släkt med arbetstagaren eller egenföretagaren, utan även barn till dennes make, maka eller registrerade partner, under förutsättning att arbetstagaren eller egenföretagaren bidrar till barnets försörjning. Enligt domstolen följer sistnämnda krav av en faktisk situation som det ankommer på den aktuella myndigheten och i förekommande fall på de nationella domstolarna att, på grundval av den bevisning som den berörde har lagt fram, bedöma, utan att det är nödvändigt för dem att fastställa skälen till att arbetstagaren eller egenföretagaren bidrar till barnets försörjning eller att beräkna dess exakta omfattning”* (dom av den 2 april 2020, Caisse pour l’avenir des enfants, C-802/18, EU:C:2020:269, punkt 50). EU-domstolen angav i själva verket noggrant *”att barnets biologiska far inte betalar underhåll till barnets mor. Det förefaller således som om FV, som är make till HY:s mor, svarar för barnets försörjning, vilket det emellertid ankommer på den hänskjutande domstolen att bedöma”* (punkt 52).
- 28 EU-domstolen ansåg vidare att *”begreppet familjemedlem till en gränsarbetare som indirekt kan åberopa likabehandling enligt artikel 7.2 i förordning nr 492/2011 motsvarar begreppet familjemedlem i den mening som avses i artikel 2 [led] 2 i direktiv 2004/38, vilket omfattar make, maka eller den partner med vilken unionsmedborgaren har ingått ett registrerat partnerskap, släktingar i rakt nedstigande led som är under 21 år eller är beroende för sin försörjning, även till maken eller maken eller till en sådan partner. Domstolen har i detta hänseende särskilt beaktat skäl 1 samt artiklarna 1 och 2.2 i direktiv 2014/54”* (punkt 51).
- 29 Cour de cassation finner, utifrån uttalandet om att uttrycket *”bidra till barnets försörjning”* följer av en faktisk situation, att det inte rör sig om ett rent faktiskt begrepp som inte kan prövas av EU-domstolen och Cour de cassation, utan att denna formulering är avsedd att understryka att uttrycket ska bedömas oaktat barnets eventuella rätt till underhåll (se dom av den 15 december 2016, Depesme m.fl., C-401/15–C-403/15, EU:C:2016:955, punkt 58).
- 30 Cour de cassation drar sedan av den ovan anförda slutsatsen att begreppet *”bidra till barnets försörjning”* inom ramen för lagstiftningen om rätt till sociala förmåner, utgör ett självständigt unionsrättsligt begrepp som ska tillämpas och tolkas enhetligt.
- 31 En sådan enhetlig tolkning kan för närvarande inte anses säkerställd, mot bakgrund av de frågeställningar som uppkommit i det nu aktuella målet.
- 32 Cour de cassation ska således undersöka räckvidden av det exempel som ges i domen av den 15 december 2016, Depesme m.fl. (C-401/15–C-403/15, EU:C:2016:955, punkt 60) på *”objektiva omständigheter, såsom att arbetstagaren*

och studenten bor tillsammans”, dels med avseende på frågan huruvida detta endast nämns som ett exempel eller om det tvärtom ska ses som ett villkor, i vilket fall frågan uppkommer huruvida det rör sig om ett tillräckligt villkor eller ett nödvändigt villkor, dels med avseende på frågan huruvida det har betydelse hur den gemensamma hemvisten finansieras, i den del det ska utvärderas huruvida gränsarbetaren bidrar delvis eller fullständigt till nämnda finansiering.

- 33 Vad beträffar vilka behov hos barnet som ska beaktas och som gränsarbetaren bidrar till att uppfylla, ska Cour de cassation undersöka huruvida det endast rör sig om de grundläggande försörjningsbehoven (mat, kläder, husrum, utbildning ...) eller om alla utgifter i allmänhet ska beaktas, även utgifter för nöjen eller ren bekvämlighet (mobiltelefon, restauranger, körkort ...) eller till och med utgifter för sådant som är att betrakta som överdådigt, påkostat eller ren lyx (regelbundna inköp av elektronik, resor till fjärran länder ...), avsett att säkerställa en viss levnadsstandard.
- 34 Vad beträffar under vilka former gränsarbetaren försörjer barnet, vill Cour de cassation få klarhet i huruvida gränsarbetaren måste bidra till barnets försörjning genom att betala vissa belopp direkt till barnet eller om det kan ske i form av utgifter i barnets intresse. I detta sammanhang uppkommer också frågan huruvida gränsarbetarens utgifter, såsom antyds i förslaget till avgörande av Parquet général (Allmänna åklagarmyndigheten), specifikt eller till och med uteslutande ska vara för barnets bästa, eller om utgifter för familjens gemensamma bästa (avbetalningar på bostadslån, hyra, inköp av utrustning som används gemensamt ...) ska beaktas. Fortfarande i fråga om de praktiska arrangemangen uppkommer frågan huruvida de utgifter som gränsarbetaren har för *barnets försörjning* måste vara i någon mån regelbundna eller periodiska (hypotekslån, hyra, el- och värmekostnader, telefonräkningar etc.) eller om betalning av engångsutgifter (tillfälliga inköp av kläder etc.) också ska beaktas. Cour de cassation är slutligen medveten om att EU-domstolen har angett att det vid en bedömning av den faktiska situationen inte är nödvändigt att fastställa skälen till att arbetstagaren bidrar till barnets försörjning eller att beräkna dess exakta omfattning (dom av den 15 december 2016, *Depesme m.fl.*, C-401/15–C-403/15, EU:C:2016:955, punkt 64, och dom av den 2 april 2020, *Caisse pour l'avenir des enfants*, C-802/18, EU:C:2020:269, punkt 50). Cour de cassation vill ändå få klarhet i huruvida alla bidrag ska beaktas, hur små de än är, eller om bidraget ska vara av en viss storlek och, i det senare fallet, huruvida detta kriterium ska bedömas i förhållandet till barnets behov eller i förhållande till gränsarbetarens ekonomiska ställning.
- 35 Frågor kan också uppkomma beträffande medlens ursprung. I vissa fall har gränsarbetaren ett gemensamt bankkonto med sin make eller maka eller sin registrerade partner, som är förälder till barnet, vilket konto används för att betala utgifter som åberopas i ett domstolsförfarande för att styrka att villkoret ”bidra till barnets försörjning” är uppfyllt, trots att det inte enbart är gränsarbetaren som sätter in medel på kontot och utan att gränsarbetaren visar i vilken utsträckning han eller hon sätter in medel på kontot, i vilket fall frågan uppkommer huruvida bidraget till barnets behov härrör från gränsarbetaren.

- 36 Cour de cassation vill också få klarhet i fråga om räckvidden av EU-domstolens förtydligande i domen av den 15 december 2016, *Depesme m.fl.* (C-401/15–C-403/15, ECLI:EU:C:2016:955, punkt 62), att ”*unionslagstiftaren anser att barnen under alla förhållanden presumeras vara beroende för sin försörjning upp till 21 års ålder*”. Ska ett barn under 21 års ålder anses försörjas av gränsarbetaren, enbart på grund av detta åldersvillkor eller i kombination med andra faktorer?
- 37 Därefter uppkommer frågan om föräldrarnas bidrag till barnets behov. Föräldrarna har enligt lag en underhållsskyldighet, till skillnad från gränsarbetaren som inte har någon sådan skyldighet. Kriteriet om barnets *försörjning* kräver i stället en bedömning av de faktiska omständigheterna. Frågan uppkommer därmed huruvida det är tillräckligt att fastställa att föräldrarna har en underhållsskyldighet och hur omfattande den är för att utesluta att gränsarbetaren bidrar, eller om det därutöver ska säkerställas att föräldrarnas underhållsskyldighet har fastställts till ett lämpligt belopp och att de faktiskt fullgör sin underhållsskyldighet, så att ett kompletterande eller ytterligare bidrag från gränsarbetaren skulle vara onödigt. Om ett sådant underhåll faktiskt inte betalas uppkommer frågan huruvida det är nödvändigt att kontrollera om gränsarbetarens make eller maka eller registrerade partner åtminstone har försökt att vidta verkställighetsåtgärder och huruvida gränsarbetarens bidrag i slutändan kompenserar för en av föräldrarnas försummelse. Vad beträffar detta underhåll och frågan huruvida det fastställts till ett lämpligt belopp skulle det kunna ha betydelse om det fastställts i domstol eller genom avtal. Dessa aspekter kan ha anknytning till den ovan angivna frågan om vilka utgifter för barnet som ska beaktas. Om det bara är utgifter för de grundläggande försörjningsbehoven som är relevanta, kommer föräldrarnas underhållsskyldighet i princip att täcka dessa behov, vilket innebär att gränsarbetaren inte behöver bidra ytterligare för att täcka sådana behov.
- 38 När det gäller förhållandet till barnets andra förälder finns det också skäl att klargöra huruvida det är relevant att granska arrangemang för barnets växelvisa boende hos båda föräldrarna, eftersom en utökad rätt till umgänge och boende eller delad bostad i princip kan medföra att den andra föräldern i större utsträckning fullgör sin underhållsskyldighet, vilket gör det mindre nödvändigt att gränsarbetaren bidrar till att täcka barnets behov.
- 39 Alla dessa frågor ska i princip ses mot bakgrund av principen att bestämmelser om fri rörlighet för arbetstagare ska ges en vid tolkning (dom av den 15 december 2016, C-401/15–C-403/15, *Depesme m.fl.*, EU:C:2016:955, punkt 58), och följaktligen mot bakgrund av de eventuella gränserna för en sådan princip om en vid tolkning.
- 40 Dessa överväganden föranleder Cour de cassation att hänskjuta en begäran om förhandsavgörande till EU-domstolen.

4. FRÅGOR SOM HÄNSKJUTS FÖR FÖRHANDEAVGÖRANDE

- 41 Cour de cassation begär förhandsavgörande om följande frågor:

1 a) Ska villkoret att "*bidra till barnets försörjning*", vilket ligger till grund för ställningen som familjemedlem i den mening som avses i unionsrättens bestämmelser enligt vad som fastställts i EU-domstolens praxis avseende fri rörlighet för arbetstagare och en gränsarbetares erhållande av en social förmån, som är knuten till att gränsarbetaren utövar avlönad verksamhet i en medlemsstat, för sin makes eller makas eller sin registrerade partners barn som gränsarbetaren inte har något släktskap med, i sig eller jämfört med principen om att bestämmelser avsedda att säkerställa fri rörlighet för arbetstagare ska ges en vid tolkning, tolkas så, att det är uppfyllt och därmed ska ge rätt till den sociala förmånen,

- enbart på grund av äktenskap eller registrerat partnerskap mellan gränsarbetaren och en förälder till barnet,
- enbart på grund av att gränsarbetaren och barnet har gemensam hemvist eller bostad,
- enbart på grund av att gränsarbetaren betalar någon allmän utgift som gynnar barnet, även om
  - o utgiften täcker andra behov än de grundläggande försörjningsbehoven,
  - o utgiften går till tredje man och endast indirekt gynnar barnet,
  - o utgiften inte uteslutande och specifikt ligger i barnets intresse, utan gynnar hela hushållet,
  - o utgiften endast är tillfällig,
  - o utgiften är lägre än föräldrarnas,
  - o utgiften är försumbar i förhållande till barnets behov,
- enbart på grund av att utgifterna betalas från ett gemensamt konto som innehas av gränsarbetaren och gränsarbetares make eller maka eller registrerad partner, oavsett ursprunget till medlen på kontot,
- enbart på grund av att barnet är under 21 års ålder?

1 b) För det fall den första frågan besvaras nekande, ska då villkoret att "*bidra till barnets försörjning*" tolkas så, att detta är uppfyllt och därmed ger rätt till den sociala förmånen när två eller flera av dessa omständigheter är fastställda?

2) Ska villkoret att "*bidra till barnets försörjning*", vilket ligger till grund för ställningen som familjemedlem i den mening som avses i unionsrättens bestämmelser enligt vad som fastställts i EU-domstolens praxis avseende fri rörlighet för arbetstagare och en gränsarbetares erhållande av en social förmån, som är knuten till att gränsarbetaren utövar avlönad verksamhet i en medlemsstat,

för sin makes eller makas eller sin registrerade partners barn som gränsarbetaren inte har något släktskap med, i sig eller jämfört med principen om att bestämmelser avsedda att säkerställa fri rörlighet för arbetstagare ska ges en vid tolkning, tolkas så, att det inte är uppfyllt och därmed inte ska ge rätt till den sociala förmånen,

- enbart på grund av att barnets föräldrar har en underhållsskyldighet, oavsett
  - o huruvida denna underhållsfordran har fastställts av domstol eller genom avtal,
  - o storleken på denna underhållsfordran,
  - o huruvida den underhållsskyldige faktiskt betalar denna underhållsskuld,
  - o huruvida gränsarbetarens bidrag kompenserar för en försummelse av en av barnets föräldrar,
- enbart på grund av att barnet periodvis, inom ramen för utövandet av en umgängesrätt och en rätt till någon form av växelvis boende, vistas hos den andra föräldern?

ARBETS-DOKUMENT